

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 57/2002**fastlagt af Rådet den 27. juni 2002****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 af ... om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF**

(2002/C 275 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at harmonisere de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr mellem medlemsstater og fra tredjelande, og dette kan kun ske gennem foranstaltninger på EF-plan.

(2) Denne forordning omhandler transport af levende dyr som omhandlet i traktatens bilag I. Visse af bestemmelserne heri, navnlig om rabies, har som direkte mål beskyttelsen af den offentlige sundhed, mens andre udelukkende drejer sig om dyresundhed. Derfor bør traktatens artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b), være retsgrundlag.

(3) Der er de seneste 10 år sket en bemærkelsesværdig forbedring af rabiessituationen på Fællesskabets område som følge af gennemførelsen af programmer for oral vaccination af ræve i de regioner, der blev berørt af den rabies-epidemi hos ræve, der hærgede i det nordøstlige Europa fra 1960'erne.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 239 og EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 109.

⁽²⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 54.

⁽³⁾ Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 3.5.2001 (EFT C 27 E af 31.1.2002, s. 55), Rådets fælles holdning af 27.6.2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(4) Denne forbedring har bevirket, at Sverige og Det Forenede Kongerige har afskaffet deres seksmåneders karantæneordning, som de har haft i årtier, og i stedet indført en mindre restriktiv ordning, der skulle give samme sikkerhed. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der på fællesskabsplan anvendes en særordning for transport af selskabsdyr til disse lande i en overgangsperiode på fem år, og at Kommissionen på baggrund af de indhøstede erfaringer og en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet i rette tid forelægger en rapport med relevante forslag. Der bør endvidere indføres en fremskyndet procedure for beslutninger om midlertidig videreførelse af den pågældende overgangsordning, navnlig hvis den videnskabelige evaluering af de indhøstede erfaringer kræver frister, der er længere end dem, der kan forventes.

(5) De rabiestilfælde, der er blevet konstateret på Fællesskabets område hos kødædende selskabsdyr, har hovedsagelig berørt dyr med oprindelse i tredjelande med langvarig endemisk rabiessygdom af bytypen. Der bør derfor ske en stramning af de dyresundhedsmæssige betingelser, som medlemsstaterne hidtil har anvendt generelt ved indførsel af kødædende selskabsdyr fra de pågældende tredjelande.

(6) Der bør imidlertid indføres undtagelsesbestemmelser for indførsel fra tredjelande, der i sundhedsmæssig henseende tilhører samme geografiske område som Fællesskabet.

(7) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 6, litra c) og Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer ⁽⁴⁾ finder EF's veterinærlovgivning anvendelse på Kanaløerne og øen Man, som derfor i forbindelse med denne forordning betragtes som hørende under Det Forenede Kongerige.

(8) Der bør også fastsættes sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af dyrearter, som ikke er modtagelige for rabies, eller som ikke er epidemiologisk signifikante med hensyn til rabies og andre lidelser, som de i bilag I omhandlede arter er modtagelige for.

⁽⁴⁾ EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1. Ændret ved forordning (EØF) nr. 1174/86 (EFT L 107 af 24.4.1986, s. 1).

- (9) Denne forordning bør finde anvendelse med forbehold af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ⁽¹⁾.
- (10) De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (11) De fællesskabsbestemmelser, der findes på dyresundhedsområdet, særlig Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽³⁾, anvendes normalt kun i forbindelse med handel. For at undgå, at kommercielle transporter svigagtigt finder sted under dække af ikke-kommerciel transport af selskabsdyr som defineret i denne forordning, bør bestemmelserne i direktiv 92/65/EØF om transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, ændres med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning. Med samme formål for øje bør der gives mulighed for at fastsætte et maksimalt antal dyr, der kan transporteres i overensstemmelse med denne forordning, og hvis dette antal overskrides, anvendes reglerne for handel.
- (12) De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, skal kunne give tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til de pågældende sundhedsmæssige risici. De skaber ikke urimelige hindringer for de transporter, der falder ind under anvendelsesområdet, idet de er baseret på konklusionerne i de ekspertudvalg, der i den forbindelse er hørt, og navnlig på Den Videnskabelige Veterinærkomité's rapport af 16. september 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de dyresundhedsmæssige betingelser, der skal gælde for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr, samt kontrolbestemmelserne i forbindelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2476/2001 (EFT L 334 af 18.12.2001, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/298/EF (EFT L 102 af 12.4.2001, s. 63).

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på transport mellem medlemsstater eller indførsel fra tredjelande af selskabsdyr af de arter, der er opført på listen i bilag I.

Den anvendes med forbehold af forordning (EF) nr. 338/97.

Bestemmelser, som bygger på andre hensyn end dyresundhedsmæssige hensyn, og som tager sigte på at begrænse transporten af visse arter af selskabsdyr, berøres ikke af denne forordning.

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

- »selskabsdyr«: dyr af de arter, der er opført på listen i bilag I, og som ledsager deres ejer eller en fysisk person, som på ejerens vegne har ansvaret for dem under transporten, og som ikke må være genstand for salg eller overdragelse af ejendomsretten.
- »pas«: ethvert dokument, der gør det muligt tydeligt at identificere selskabsdyret og at kontrollere dets status i forhold til denne forordning, og som skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.
- »transport«: enhver transport af et selskabsdyr mellem medlemsstater, dets indførsel eller genindførsel på Fællesskabets område fra et tredjeland.

Artikel 4

I en overgangsperiode på 8 år fra denne forordnings ikrafttræden betragtes de dyrearter, der er opført i bilag I, del A og B, som identificeret, hvis de bærer:

- en letlæselig tatovering, eller
- en elektronisk identifikationsanordning (transponder).

I det tilfælde, der omhandles i første afsnit, litra b), skal ejeren eller den fysiske person, som på ejerens vegne har ansvaret for selskabsdyrene, såfremt transponderen ikke opfylder ISO-standard 11784 eller bilag A til ISO-standard 11785, ved enhver kontrol stille det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed.

KAPITEL II

BESTEMMELSER FOR TRANSPORT MELLEM MEDLEMSSTATER*Artikel 5*

1. De arter af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A og B, skal, medmindre andet er fastsat i artikel 6, i forbindelse med transporten være:

- a) identificeret i overensstemmelse med artikel 4, og
- b) ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at der er foretaget vaccination, i givet fald en revaccination, mod rabies, som er gyldig, i overensstemmelse med anbefalingerne fra det laboratorium, der har fremstillet vaccinen, af det pågældende dyr med en inaktiveret vaccine med mindst en antigen enhed pr. dosis (WHO-standard).

2. Medlemsstaterne kan tillade transport af et dyr, der er opført i bilag I, del A og B, og som er under 3 måneder gammelt og uvaccineret, for så vidt dyret ledsages af et pas og siden sin fødsel har befundet sig på det sted, hvor det er født, uden kontakt med vilde dyr, der kan have været udsat for smitte, eller ledsager sin moder, som det stadig er afhængig af.

Artikel 6

1. I en overgangsperiode på 5 år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden er indførslen af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A, på Irlands, Sveriges og Det Forenede Kongeriges område betinget af, at følgende krav er overholdt:

- de skal være identificeret i overensstemmelse med artikel 4, første afsnit, litra b), medmindre bestemmelsesmedlemsstaten også godkender identifikation i overensstemmelse med artikel 4, første afsnit, litra a), og
- de skal være ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at der, ud over de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), på et godkendt laboratorium er foretaget en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve inden for de frister, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, nævnte dato.

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på et dyr, som efter titreringen er blevet revaccineret forskriftsmæssigt med de intervaller, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, uden afbrydelse i den af fremstillingslaboratoriet påkrævede vaccinationsprotokol.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan fritage selskabsdyr, som transporteres mellem disse tre medlemsstater, fra kravet om vaccination og antistoftitrering i første afsnit i dette stykke i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende på datoen i artikel 25, stk. 2.

2. Medmindre den kompetente myndighed giver dispensation for at tage hensyn til særligfælde, må dyrearter, der er opført i bilag I, del A, og som er under 3 måneder gamle, ikke transporteres, før de har nået den alder, som kræves til vaccination, og, når dette er fastsat i bestemmelserne, til en efterfølgende antistoftitrering.

3. Den overgangsperiode, der er fastsat i stk. 1, kan forlænges af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 7

Transport mellem medlemsstater eller fra et område, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, er ikke underlagt noget krav om rabiesvaccination. Om nødvendigt kan der med hensyn til andre sygdomme opstilles særlige krav — herunder en eventuel begrænsning af antallet af dyr — og en model til en attest, der skal ledsage dyrene, efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL III

BESTEMMELSER FOR TRANSPORT FRA TREDJELANDE*Artikel 8*

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, skal under transport:

- a) hvis de indføres fra et tredjeland, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og del C,
 - i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1, opfylde kravene i artikel 5, stk. 1,
 - ii) til en medlemsstat, der er nævnt i bilag II, del A, enten direkte eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, opfylde kravene i artikel 6;
- b) hvis de indføres fra et andet tredjeland
 - i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1,
 - identificeres ved hjælp af en identifikationsanordning som defineret i artikel 4, og

— have fået foretaget:

- en rabiesvaccination i overensstemmelse med forskrifterne i artikel 5 og
- en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve, som en bemyndiget dyrlæge har udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og 3 måneder inden transporten.

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på selskabsdyr, som er blevet revaccineret med de intervaller, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.

Denne 3-måneders frist finder ikke anvendelse på genindførsel af et selskabsdyr, hvis pas godtgør, at titreringen blev foretaget med et positivt resultat, inden dyret forlod Fællesskabets område.

- ii) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del A, enten umiddelbart eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, anbringes i karantæne, medmindre der efter deres indførsel i Fællesskabet er sørget for, at de opfylder kravene i artikel 6.

2. Selskabsdyr skal være ledsaget af en attest udstedt af en embedsdyrlæge eller, ved genindførsel, af et pas som godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Uanset ovennævnte bestemmelser gælder følgende:

- a) selskabsdyr, som stammer fra de områder, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og for hvilke det efter proceduren i artikel 24, stk. 2, er godtgjort, at disse områder anvender bestemmelser, som mindst svarer til EF-bestemmelserne, på indførsler i henhold til kapitel III, er omfattet af bestemmelserne i kapitel II;
- b) transport af selskabsdyr mellem henholdsvis San Marino, Vatikanstaten og Italien, Monaco og Frankrig, Andorra og Frankrig eller Spanien, Norge og Sverige kan fortsætte på de vilkår, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, stk. 2, fastsatte dato;
- c) efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og på vilkår, der senere fastsættes, kan indførsel af uvaccinerede selskabsdyr under 3 måneder af de arter, der er opført i bilag I, del A, godkendes fra tredjelande, der er opført i bilag II, del B og C, hvis rabiessituationen i det berørte land berettiger dertil.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig modellen til attesten fastlægges efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 9

Betingelserne for transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, fra tredjelande, samt modellen til den attest, der skal ledsage dem, fastlægges efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 10

Inden den i artikel 25, stk. 2, fastsatte dato, opstilles der efter proceduren i artikel 24, stk. 2, en liste over de tredjelande, der er omhandlet i bilag II, del C. For at blive opført på denne liste skal et tredjeland forudgående for så vidt angår dets rabies-situation godtgøre følgende:

- a) at det er obligatorisk at anmelde mistanke om rabies til myndighederne,
- b) at der har været indført et effektivt overvågningssystem i mindst to år,
- c) at veterinærmyndighedernes struktur og organisation kan garantere attesternes validitet,
- d) at der er truffet alle lovgivningsmæssige foranstaltninger til forebyggelse og kontrol af rabies, herunder at der er indført regler for indførsel,
- e) at der gælder bestemmelser for markedsføring af rabiesvaccine (en liste over godkendte vacciner og laboratorier).

Artikel 11

Medlemsstaterne sørger for at give offentligheden klare og lettilgængelige oplysninger om de sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr på Fællesskabets område og vilkårene for deres indførsel eller genindførsel til Fællesskabets område. Samme myndigheder påser, at personalet ved indrejsestederne har fuldt kendskab til denne forordning og er i stand til at anvende den.

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selskabsdyr, der indføres på Fællesskabets område fra andre end de i bilag II, del B, afdeling 2, nævnte tredjelande,

- a) hvis der er 5 selskabsdyr eller derunder: underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol af den kompetente myndighed på det sted, hvor de rejsende indrejser på Fællesskabets område,

- b) hvis der er over 5 selskabsdyr: underkastes de krav og kontroller, der er fastsat i direktiv 92/65/EØF.

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der skal varetage ovennævnte kontrol, og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 13

Hver medlemsstat udarbejder og tilsender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de i artikel 12 nævnte indrejsesteder.

Artikel 14

Ved enhver transport skal ejeren eller den person, der har ansvaret for selskabsdyret, kunne forevise kontrolmyndighederne et pas eller den attest, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, som godtgør, at dyret opfylder de betingelser, der gælder for den pågældende transport.

Navnlig i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, første afsnit, litra b), skal ejeren eller den person, som har ansvaret for selskabsdyret, såfremt transponderen ikke opfylder ISO-standard 11784 eller bilag A til ISO-standard 11785, ved kontrollen medbringe de midler, der er nødvendige, for at transponderen kan aflæses.

Hvis kontrollen viser, at dyret ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning, beslutter den kompetente myndighed efter høring af embedsdyrlægen:

- a) at sende dyret tilbage til oprindelseslandet,
- b) at isolere dyret under officiel kontrol i den periode, der er nødvendig for at opfylde de sundhedsmæssige krav, idet omkostningerne oppebæres af ejeren eller den person, der har ansvaret for dyret,
- c) som sidste udvej at aflive dyret — uden økonomisk kompensation — hvis det ikke kan sendes tilbage eller isoleres i karantæne.

Medlemsstaterne skal sørge for, at dyr, som ikke har tilladelse til indrejse på Fællesskabets område, anbringes under officiel kontrol, indtil de kan tilbagesendes, eller der træffes anden administrativ beslutning.

KAPITEL IV

FÆLLES OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Hvis de betingelser, der gælder for transport i henhold til denne forordning, for så vidt angår rabies, omfatter en antistoftitrering, udtages prøven af en bemyndiget dyrlæge, og testen foretages i et laboratorium, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvaccinens virkning ⁽¹⁾.

Artikel 16

I en overgangsperiode på 5 år fra denne forordnings ikrafttræden kan medlemsstater, der på datoen for denne forordnings ikrafttræden råder over særlige regler for kontrol af ekinokoksygdommen og flåt, gøre indførslen af selskabsdyr på deres område betinget af, at samme krav er blevet overholdt.

Med henblik herpå forelægger de Kommissionen en rapport om den pågældende sygdom, som omfatter en begrundelse for, at det er nødvendigt at indføre en supplerende garanti, der skal mindske risikoen for indførelse af sygdommen.

Kommissionen underretter i det i artikel 24 omhandlede udvalg medlemsstaterne om sådanne supplerende garantier.

Artikel 17

For så vidt angår transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, kan der efter proceduren i artikel 24, stk. 2, fastsættes andre krav end kravene i denne forordning.

Modellerne til de pas, der skal følge med dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som transporteres, fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Beskyttelsesforanstaltningerne i direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandlen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾ og 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽³⁾ finder anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

⁽³⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

Der kan navnlig efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ, hvis rabiessituationen i en medlemsstat eller i et tredjeland berettiger dertil, træffes beslutning efter proceduren i artikel 24, stk. 3, om, at dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som indføres fra dette område, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra b).

Artikel 19

Bilag I, del C, og bilag II, del B og C, kan ændres efter proceduren i artikel 24, stk. 2, under hensyn til udviklingen på Fællesskabets område eller i tredjelande i sygdomssituationen for de arter, der er omhandlet i denne forordning, navnlig for så vidt angår rabies, og der fastsættes i givet fald et begrænset antal dyr, som kan transporteres i medfør af denne forordning.

Artikel 20

De nødvendige gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 21

Eventuelle overgangsbestemmelser kan vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 22

Rådets direktiv 92/65/EØF ændres således:

1) I artikel 10:

- a) i stykke 1, udgår ordet »fritter«;
- b) Stykke 2 og 3, affattes således:

»2. Katte, hunde og fritter kan kun gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder kravene i artikel 5 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF (*).

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 skal katte, hunde og fritter opfylde betingelserne i artikel 6 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002, når de markedsføres i Irland, Det Forenede Kongerige eller Sverige.

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er udpeget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

(*) EFT L ... af ... 2002, s. ...«.

- c) i stk. 4 tilføjes efter ordet »kødædere« følgende:

»bortset fra de arter, der er omhandlet i stk. 2, og 3,«

- d) stk. 8 udgår.

2) I artikel 16 tilføjes følgende afsnit:

»Betingelserne for indførsel af katte, hunde og fritter skal mindst svare til betingelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. .../2002.

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er udpeget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.«

Artikel 23

Inden den 1. februar 2007 forelægger Kommissionen efter udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet om nødvendigheden af at opretholde den serologiske test, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som bygger på de indhøstede erfaringer og på en evaluering af risikoen, ledsaget af relevante forslag til definition af den ordning, der skal finde anvendelse fra den 1. januar 2008, jf. artikel 6, 8 og 16.

Endvidere forelægger Kommissionen inden den 1. januar 2009 Rådet en rapport, som bygger på de indhøstede erfaringer, med henblik på fastlæggelse af den endelige identifikationsanordning, som omhandles i artikel 4. Nødvendigheden af at kræve opfyldelse af ISO-standarder for de transpondere, der omhandles i artikel 4 og artikel 14, skal dog behandles i en rapport fra Kommissionen inden den 1. januar 2005.

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, når foranstaltningernes direkte formål er beskyttelse af folkesundheden.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, når foranstaltningernes direkte formål er beskyttelse af folkesundheden.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til femten dage.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den ... (*).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

*BILAG I***DYREARTER**

DEL A

Hunde

Katte

DEL B

Fritter

DEL C

Hvirvelløse dyr (bortset fra bier og skaldyr), tropiske akvariefisk, padder, krybdyr. Fugle: alle arter (bortset fra fjerkræ, jf. direktiv 90/539/EØF ⁽¹⁾ og 92/65/EØF). Pattedyr: gnavere og tamkaniner.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande (EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6). Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/867/EF (EFT L 323 af 7.12.2001, s. 29).

BILAG II

LISTE OVER LANDE OG OMRÅDER

DEL A

Sverige

Irland

Det Forenede Kongerige

DEL B

Afdeling 1

Medlemsstater, der ikke er nævnt i del A

Afdeling 2

Andorra

Island

Liechtenstein

Monaco

Norge

San Marino

Schweiz

Vatikanstaten

DEL C

Liste over tredjelande eller dele af områder, der er omhandlet i artikel 10.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 19. september 2000 sit oprindelige forslag ⁽¹⁾, som den ændrede den 25. juni 2001 ⁽²⁾.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse om forslaget den 2.-3. maj 2001 ⁽³⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 29. november 2001 ⁽⁴⁾.

Regionsudvalget besluttede ikke at afgive udtalelse.

Efter at have gennemgået udtalelserne vedtog Rådet sin fælles holdning den 27. juni 2002.

II. FORMÅLET MED DEN FORESLÅEDE FORORDNING

Formålet med forordningen er at lette den frie bevægelighed for selskabsdyr og samtidig sikre et højt niveau af beskyttelse af sundheden for mennesker og dyr. Med henblik herpå sigter forordningen mod at harmonisere de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr inden for Fællesskabet og fra tredjelande.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om, at der skal skabes en balance mellem de forskellige mål, nemlig at bibeholde et højt niveau af sundhedsbeskyttelse i de områder, der i årtier ikke har været berørt af rabies, og samtidig sikre fri bevægelighed for dyr og deres ejere uden for mange hindringer.

Kommissionen og Europa-Parlamentet har fremhævet, at det er muligt at nå denne balance ved at konsolidere den situation, der er opstået med de nye bestemmelser, der skal træde i stedet for den karantæneordning, som nogle medlemsstater indtil nu har haft, og at dette skal ske i en overgangsperiode, der er tilstrækkelig lang til, at disse bestemmelser kan evalueres på ny.

Rådet deler dette synspunkt, men mener samtidig, at der for det samlede Europæiske Fællesskab er behov for at præcisere bestemmelserne for indførsel af selskabsdyr fra tredjelande i det omfang, hvor risikoen for rabiesudbrud især stammer fra dyr, der har opholdt sig i tredjelande, hvor rabies har en endemisk karakter. Med henblik på at sikre et højt niveau af beskyttelse mod rabies bør disse bestemmelser affattes i forhold til de forskellige tredjelandes epidemiologiske situation. Bestemmelserne bør ligeledes tage hensyn til den særlige situation, som nogle tredjelande befinder sig i, idet de tilhører samme geografiske område som Fællesskabet og har samme sundhedsmæssige status som dette.

Europa-Parlamentet har endvidere fundet det hensigtsmæssigt at lade identifikation af hunde og katte i form af tatovering have midlertidig karakter. Rådet har accepteret dette og vil vedtage en afgørelse om valget af identifikationsmetoder ved en senere lejlighed.

Rådet finder det imidlertid ikke nødvendigt på nuværende tidspunkt at præcisere, at der kun kan anvendes transpondere, der opfylder ISO-standard 11748, men foretrækker at drøfte en sådan afgørelse på et senere tidspunkt. Rådet accepterer dermed ikke Europa-Parlamentets ændring nr. 7.

⁽¹⁾ Dok. 11596/00.

⁽²⁾ Dok. 12488/01.

⁽³⁾ EFT C 27 E af 31.1.2002, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 54.

Med henblik på at sikre størst mulig gennemsigtighed i teksten og sikre, at der bedre skelnes mellem de grundlæggende elementer i retsakten, der kun kan ændres ved lovgivningsmæssig procedure, og de tekniske elementer, der kan ajourføres ved gennemførelsesforanstaltninger (komitologi), har Rådet indarbejdet alle de væsentlige elementer i forordningsteksten, herunder en liste over de medlemsstater, der har en række særlige krav i forbindelse med rabies.

Rådet har i øvrigt accepteret — og tilføjet enkelte redaktionelle ændringer i — Europa-Parlamentets øvrige ændringer, der ligeledes er blevet accepteret af Kommissionen. Rådet har desuden i vidt omfang accepteret ændring nr. 13 vedrørende hundehvalpe og kattekillinger trods det, at artikel 4, stk. 2, tillader visse undtagelser i forbindelse med transport mellem medlemsstaterne.

Den fælles holdning, som Rådet har vedtaget, hviler på et dobbelt retsgrundlag, nemlig TEF's artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b), idet den vedrører veterinærområdet, men samtidig skal sikre sundheden for såvel dyr som mennesker. Det er derfor kun en del af bestemmelserne (navnlig de bestemmelser, der vedrører rabies), der direkte har til formål at beskytte folkesundheden.

Rådet finder, at en henvisning til IOE's zoosanitære kode i afgørelsen kan betyde, at visse parter af Det Europæiske Fællesskab afskæres fra muligheden for fri bevægelighed, navnlig efter udvidelsen, og har derfor ikke accepteret Europa-Parlamentets ændring nr. 10.

Rådet har endvidere navnlig forkastet ændring nr. 14, der udelukker fritter fra forordningens anvendelsesområde, idet det i forbindelse med transport af disse selskabsdyr foretrækker at medtage særlige bestemmelser i den fælles holdning, der både tager hensyn til, at denne dyreart har nogle særlige karakteristika, og at der findes en rabiesvaccine for denne art.

Endelig har Rådet fundet det absolut nødvendigt, at der fastsættes bestemmelser, der forhindrer enhver omgåelse af bestemmelserne, navnlig muligheden for at lade kommerciel transport af selskabsdyr foregå som ikke-kommerciel transport. Med henblik herpå har Rådet i forståelse med Kommissionen foretaget de nødvendige tilpasninger af direktiv 92/65/EØF, der finder anvendelse på kommerciel transport af de dyrearter, der er omfattet af denne forordning.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at der i betragtning af, at det i vid udstrækning har taget hensyn til Europa-Parlamentets holdninger, burde være mulighed for en hurtig vedtagelse af denne forordning.
